

Καταλήψεις όχι προκαταλήψεις

Τι είναι για εμάς οι καταλήψεις;

Οι καταλήψεις εδαφικοποιούν τις ανάγκες και τις επιθυμίες των υποκειμένων που συμμετέχουν σ' αυτές. Τα προτάγματα των κατειλημμένων χώρων είναι όσα και τα διάφορα εγχειρήματα. Στο σύνολο τους, οι δομές αυτές λειτουργούν με όρους αυτοοργάνωσης, αλληλεγγύης, οριζοντιότητας (αντιεραρχικά), δομώντας ουσιαστικά αντιστάσεις ως προς το υπάρχον. Οι καταλήψεις απελευθερώνουν έτσι χώρο και χρόνο, διαρρηγνύοντας την αστική νομιμότητα, όχι όμως χωρίς αιτία, αλλά αμφισβητώντας στην πράξη την έννοια της ιδιοκτησίας κεφαλαίου είτε αυτό προέρχεται μέσω μιας μορφής κρατικής είτε ιδιωτικής συσσώρευσης. Με άλλα λόγια, μέσα από τα εγκαταλελειμμένα κτήρια που στα βιβλία του κτηματολογίου λογίζονται σαν ακόμη ένα περιουσιαστικό στοιχείο ο συσσωρευμένος πλούτος, κάποιοι άνθρωποι επιλέγουν να στεγαστούν σε αυτούς τους χώρους κυριολεκτικά αλλά και πολιτικά-πολιτισμικά, με συγκολλητική ουσία το στοιχείο της κοινότητας και πιέζοντας τα εργαλεία της αυτοδιαχείρισης να τους δώσουν νπση.

Τα τελευταία 2 χρόνια, το κύμα μετανάστευσης που οδήγησε χιλιάδες ανθρώπους να εγκλωβιστούν στον χώρο της ελληνικής επικράτειας, δεν μπορούσε παρά να οδηγήσει στην δημιουργία δομών που επιζητούν τη σύνδεση των ντόπιων και μεταναστών μακριά από λογικές θεσμικής ανάθεσης και επιχειρηματικών διαμεσολαβήσεων (βλ. Μ.Κ.Ο). Δομές λοιπόν, που πέρα από την πρόσβαση στα αναγκαία αγαθά (στέγη, νερό, τροφή, ρεύμα) λειτουργήσαν και λειτουργούν σαν κοινότητες αγώνα, αποτελώντας τη δική μας απάντηση απέναντι στη βαρβαρότητα των κρατικών στρατηγικών ολοκληρωτικής διαχείρισης της ανθρώπινης ζωής. Μια απάντηση που θέλει, σε πείσμα των καιρών να αναδείξει τη δυνατότητα εννοιών όπως αυτή της έμπρακτης αλληλεγγύης, να ξεπερνά τις πολιτισμικές διαφορές, το εξατομικευμένο συμφέρον και τον κοινωνικό κανιβαλισμό.

Η σημερινή συγκυρία αποκαλύπτει με τον πιο γλαφυρό τρόπο (βλ. κάθε εβδομάδα πλειστηρια-

σμοί πρώτης κατοικίας), το πως αυτό που μάθαμε να αποκαλούμε "κρίση", πέρα από τη φτωχοποίηση της εργατικής τάξης και των μεσαίων στρωμάτων, απλώνει την ομίχλη της και στο πεδίο της στέγασης. Σε μια τέτοια συνθήκη, η απόσυρση κάθε μορφής κοινωνικής μέριμνας συνεπάγεται τον εξορθολογισμό και την ανάπτυξη, ο σύγχρονος υποψήφιος άστεγος δεν αποτελεί τίποτε παραπάνω από μια παράπλευρη απώλεια στα μάτια των εξουσιαστών μας. Ελάχιστα τα περιθώρια για αδράνεια θα έλεγε κανείς, όταν την ίδια ώρα μας πετάν με τις κλωτσιές έξω από διαμερίσματα, που έτσι και αλλιώς θα προστεθούν στην -ήδη τεράστια συλλογή των τραπεζών και του μεσιτικού κεφαλαίου. Όταν ο μικρός ή μεγάλος ιδιοκτήτης αποφασίζει ότι το νοίκι της προπολεμικής τρύπας στην οποία ζούμε, δεν αντιστοιχεί «στην αυξημένα επίπεδα και στην ζήτηση της αγοράς». Όταν οι μαφιόζο-εισπράκτορες κοινοχρήστων μας δίνουν να καταλάβουμε, για τα καλά, ότι η απειλή της έξωσης μετατρέπεται σιγά σιγά σε κανονικότητα. Μια ιστορική προσέγγιση του ζητήματος της κατοικίας μας δίνει την γνώση και την εμπειρία, να αναγνωρίσουμε πως ανέκαθεν οι αποκλεισμένοι αυτού του κόσμου -από την Δραπετσώνα και το Πέραμα της προσφυγιάς το '30 μέχρι τα πρόσφατα κινήματα στην Ιταλία και την Ισπανία-έβρισκαν τρόπους να οργανωθούν και να διεκδικήσουν το αυτονόητο, με την κατάληψη να αποτελεί πάντα το πιο άμεσο βήμα αγώνα.

Πέρα από τις καταλήψεις που έχουν αμιγώς στεγαστικό ρόλο, υπάρχουν αντίστοιχες που απαντούν πολιτικά στην κυριαρχία και στην αφήγηση της σε διάφορα επίπεδα. Είναι φυσικό, για εμάς, οι δομές αυτές να αποτελούν χώρους συνδιαμόρφωσης δηλαδή ισότητας του καθένα/μιάς στη λήψη των αποφάσεων, κάτι που σημαίνει ότι μέσα σε αυτές, ο ρόλος του «κουμανταδόρου» και του «ειδικού» δεν έχει καμία θέση. Μέσα από τις διαδικασίες των συνελεύσεων καθώς και άλλου τύπου συζητήσεων όπως π.χ. εκδηλώσεις, αυτομορφώσεις,

επιδιώκεται το μίρασμα της γνώμης του βιώματος και της γνώσης καθώς και το ξεπέρασμα των πιθανών ανισοτήτων μεταξύ των συμμετεχόντων ενώ, παράλληλα, συμβάλλουν στην ανάδειξη της διαφορετικότητας του ατόμου και όχι στο πνίξιμο της στο βωμό μιας «κομματικής ομοιομορφίας». Επιπλέον, είναι δεδομένο για εμάς, μέσα σε κατειλημμένους χώρους να βλέπουμε πολύ συχνά, εγχειρήματα που θέτουν ως προτεραιότητα περαιτέρω «άνοιγμα» τους, με στόχο την προσπάθεια για κάλυψη ατομικών και κοινωνικών αναγκών. Κάπως έτσι θα συναντήσει κανείς από συλλογικές κουζίνες, διεξαγωγή μαθημάτων χωρίς αντίτιμο για όλες/ους, μέχρι εγχειρήματα που καταπιάνονται με τις πτυχές της ανθρώπινης δημιουργίας όπως το θέατρο, τη μουσική, τη φωτογραφία, τον χορό κ.α.

“ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΘΑ
ΛΕΙΠΟΥΝ ΚΙ ΑΛΛΕΣ
ΧΟΡΔΕΣ
ΔΕΝ ΞΕΡΩ ΠΟΣΕΣ
ΑΥΡΙΟ ΝΑ ΜΕΤΡΗ-
ΣΟΥΜΕ ΠΑΛΙ,
ΜΕΘΑΥΡΙΟ ΠΑΛΙ,
ΠΑΛΙ ΜΕΘΑΥΡΙΟ,
ΚΙ ΥΣΤΕΡΑ ΟΤΑΝ Ο-
ΛΕΣ ΧΑΘΟΥΝΕ ΝΑ
ΜΕΤΡΗΘΟΥΜΕ ΚΙ
ΕΜΕΙΣ
ΓΙΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΦΟΡΑ
ΓΙΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΦΟΡΑ
ΚΙ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΝΑ
ΠΡΑΞΟΥΜΕ”

-ΟΧΡΑ ΣΠΕΙΡΟΧΑΙΤΗ,
1996

Περιεχόμενα τεύχους:

Τι είναι για εμάς οι καταλήψεις	1
(συνέχεια)	2
Η καταστολή	2
(συνέχεια)	3
Για την κατάληψη Mundo Nuevo	3
Η αλληλεγγύη	4

Η καταστολή

«Προφανώς θα μιλάνε για το κοινωνικό έργο, του να ικανοποιούνται τα προεκλογικά τερτίπια των εκάστοτε γραβατοφορεμένων σαλιμπάγκων και τα επιχειρηματικά πλάνα ρασοφόρων ποιμένων...»

Οι χώροι αυτοί, λόγω της φύσης τους, αποτελούν ανταγωνιστικές δομές στις κυρίαρχες σχέσεις και για αυτόν ακριβώς το λόγο είναι πάντα στο στόχαστρο της καταστολής που επιλέγει συχνά να τις στοχοποιεί επιχειρώντας να τις σπιλώσει επικοινωνιακά (βλ. αναφορές «εστίες ανομίας»²⁰¹²) και ανάλογα και με τις εκάστοτε κοινωνικές δυναμικές να εκκενώνει καταλήψεις, ενίοτε δίνοντας το μήνυμα -ότι το κράτος και μόνο- κατέχει το μονοπώλιο της διαχείρισης του κοινωνικού καταμερισμού και ως λογική επέκταση την ιδιότητα του μοναδικού παρόχου των δημόσιων αγαθών. Οι τωρινοί κρατικοί διαχειριστές (ΣΥ.ΡΙΖ.Α.-ΑΝΕΛ) δεν επιλέγουν, όπως άλλοτε, να ονομάσουν «κέντρα ανομίας» τις δομές αυτές αλλά λειτουργούν ως 'αντικειμενικοί' διαχειριστές που θέλουν να αποδώσουν τα κτίρια στους νόμιμους κατόχους τους (βλ. εκκλησία, δήμους Α.Ε., Μ.Κ.Ο. ιδιώτες), ώστε να αξιοποιηθούν νομότυπα για «κοινωνικούς- ανθρωπιστικούς» σκοπούς. Προφανώς θα μιλάνε για το κοινωνικό έργο, του να

ικανοποιούνται τα προεκλογικά τερτίπια των εκάστοτε γραβατοφορεμένων σαλιμπάγκων και τα επιχειρηματικά πλάνα ρασοφόρων ποιμένων. Και για να μιλήσουμε με παραδείγματα της πόλης μας : πως αλλιώς να ερμηνεύσουμε τα γεγονότα, όταν οικογένειες προσφύγων πετούνται στο δρόμο το ξημέρωμα από τα ΜΑΤ και τα κλιμάκια της Μητρόπολης στέλνουν μπουλντόζες κατεδάφισης την επόμενη μέρα σε έναν τυπικότατο ανταγωνισμό με το Δήμο για το ποιος θα διαχειριστεί το οικόπεδο (της πρώην κατάληψης Ορφανοτροφείου). Ένα χρόνο μετά, βέβαια, τα μπάζα του κτηρίου που προηγουμένως έσφυζε από ζωή, φέρουν ανεξίτηλα χαραγμένα πάνω τους μπόλικους «ανθρωπιστικούς σκοπούς» και τη νομιμότητα που τους αρμόζει.

Πιθανώς να ευαγγελίζονται υποδομές που δυνητικά θα χρησιμοποιηθούν ως φοιτητικές Εστίες. Σ' αυτές, μάλλον, όλο και κάποιος εργολάβος θα χωθεί στα μουλωχτά αργά ή γρήγορα, καθιστώντας το κόστος συντήρησης

ασύμφορο. Σαν αυτές δηλαδή στις οποίες μένουν φίλες/οι μας, συμφοιτητές/τριές μας, μην έχοντας πλέον τρεχούμενο νερό, λειτουργικές τουαλέτες και αντιμετωπίζοντας άλλες τόσες ελλείψεις.

Την ίδια στιγμή διαβάζουμε δημοσιεύματα που μιλάνε για τις μιζαδόρικες μπίζνες του ΑΠΘ/εταιρίας αξιοποίησης ακινήτων, με το πρώτο να μισθώνει διαμερίσματα- κληροδοτήματα 200 τ.μ. στο κέντρο (των οποίων η "αντικειμενική αξία" των οποίων ξεπερνά τα 2.000.000 ευρώ) για 200 ευρώ το μήνα έκαστος. Αυτό, βλέπετε, δεν βαφτίζεται «τρομοκρατία» από τα ΜΜΕ, δεν αντιμετωπίζεται με εξοντωτικές δικαστικές ποινές ούτε στοχοποιείται από φασίστες. Για τον απλούστατο λόγο ότι αποτελούν δομικά στοιχεία αυτού το σάπιου εμποικοδομήματος που απαρτίζουν τον καπιταλισμό.

Πιθανώς να ευαγγελίζονται υποδομές που δυνητικά θα χρησιμοποιηθούν ως φοιτητικές Εστίες. Σ' αυτές, μάλλον, όλο και κάποιος εργολάβος θα χωθεί στα μουλωχτά αργά ή γρήγορα, καθιστώντας το κόστος συντήρησης ασύμφορο. Σαν αυτές δηλαδή στις οποίες μένουν φίλες/οι μας, συμφοιτητές/τριές μας, μην έχοντας πλέον τρεχούμενο νερό, λειτουργικές τουαλέτες και αντιμετωπίζοντας άλλες τόσες ελλείψεις. Την ίδια στιγμή διαβάζουμε δημοσιεύματα που μιλάνε για τις μιζαδόρικες μπίζνες του ΑΠΘ/εταιρίας αξιοποίησης ακινήτων, με το πρώτο να μισθώνει διαμερίσματα- κληροδοτήματα 200 τ.μ. στο κέντρο (των οποίων η "αντικειμενική αξία" των οποίων ξεπερνά τα 2.000.000 ευρώ) για 200 ευρώ το μήνα έκαστος. Αυτό, βλέπετε, δεν βαφτίζεται «τρομοκρατία» από τα ΜΜΕ, δεν αντιμετωπίζεται με εξοντωτικές δικαστικές

στιγμιότυπο από πορεία αλληλεγγύης στις καταλήψεις, Αθήνα 2012

Έχει αξία, πάντως, να δούμε τις εντονότερες και συχνότερες επιθέσεις και κατασταλτικές επιχειρήσεις απέναντι σε καταλήψεις και πολιτικά στέκια μέσα στο γενικότερο πλαίσιο της αναδιάρθρωσης του κράτους και του κεφαλαίου, που συντεταγμένα χαράζουν μια πιο ολοκληρωτική πορεία, ώστε να αντιμετωπίσουν τους δομικούς, εσωτερικούς τους κραδασμούς. Σε μια φάση, όπου η κοινωνική συναίνεση στο κυρίαρχο μοντέλο πολιτικής και οικονομικής οργάνωσης εξασθενεί λόγω της κρατικής και καπιταλιστικής βαρβαρότητας, το σύστημα θωρακίζεται με την εφαρμογή μέτρων έκτακτης ανάγκης, που προβλέπουν εντονότερη επιτήρηση, έλεγχο, καταστολή και διώξεις σε όσους αγωνίζονται και το αμφισβητούν εμπράκτως. Κάπως έτσι υφαίνεται μια ακόμη πτυχή της κυρίαρχης ιδεολογίας, βάση της οποίας είναι ο αποπροσανατολισμός της κοινωνικής βάσης-στην αναζήτηση της «πηγής του κακού». Με άλλα λόγια, μας λένε, ότι εσωτερικός εχθρός δεν είναι άλλος από τους αγωνιστές και τα μέσα πάλης τους είναι αυτά που μπαίνουν με την σειρά τους στο στόχαστρο (απεργία, πολιτικοί χώροι κτλ.)

Για τα κομμάτια, δε (μετανάστ(ρι)ες εργάτ(ρι)ες) που δεν θεωρούνται στο άμεσο παρών ως παραγωγικά, διαμορφώνεται ένα καθεστώς εξαιρέσής τους από το λοιπό κοινωνικό σώμα και περιστολής των δικαιωμάτων τους.

Απ' ό,τι φαίνεται το πολιτικό δοχείο του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. έχει αδειάσει. Τα προτάγματα του «ανθρώπινου» καπιταλισμού και του κράτους πρόνοιας ξέφτισαν. Η φούσκα έσκασε, το δανεικό χρήμα σταμάτησε, η δομική κρίση ξέσπασε καιρό πριν και το κεφάλαιο ζητά πλέον επιθετική αναδιάρθρωση. Οι πολιτικές του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., συνεπώς, αναπόδραστα απαιτούν επίθεση προς την κοινωνική πλειοψηφία, που (για να μην ξεχνιόμαστε) ευαγγελίζονταν ότι θα σώσει 2 χρόνια πριν. Εξαγγελίες για πρωτογενή πλεονάσματα, ανάπτυξη και έξοδο στις αγορές και λοιπές αρλούμπες δεν αναφέρονται σε κανέναν παρά στα καθάρματα των επενδυτικών funds και των τραπεζικών ομίλων. Η διαχείριση της φτωχοποίησης από την «πρώτη φορά αριστερά», ξερνάει σαν επιθανάτιους ρόγχους υποσχέσεις για κοινωνικά μερίσματα και επιδόματα για άνεργους νέους/ες. Γιατί μας θεωρούν τόσο ηλίθιους ώστε με **483 ευρώ** θεωρούν ότι ανακουφίζουμε την εργασιακή μας επισφάλεια, τους πετσοκομμένους μας μισθούς με τα μαύρα μεροκάματα. Από τη στιγμή που το ιδεολόγημα «τα κινήματα στην εξουσία», χρεοκόπησε, ένα μεγάλο κομμάτι των ανθρώπων που πόνταραν τις ελπίδες τους στη θεσμική αλλαγή, γύρισαν απογοητευμένοι στη ζοφερή πραγματικότητα της ιδιώτευσης.

Κάπως έτσι υφαίνεται μια ακόμη πτυχή της κυρίαρχης ιδεολογίας, βάση της οποίας είναι ο αποπροσανατολισμός της κοινωνικής βάσης-στην αναζήτηση της «πηγής του κακού».

Έτσι, το μόνο ουσιαστικό έργο που έχουν να επιδείξουν είναι αυτό του «διαίρει και βασίλευε» καθώς και της καταστολής, βρίσκοντας απήχηση στα συντηρητικά -καπιταλιστικά κομμάτια της κοινωνίας ελπίζοντας δυνητικά να προσελκύσουν ψηφοφόρους από τον «ευρύτερο χώρο της δεξιάς», ώστε ο παρόν κυβερνητικός σχηματισμός να δυναμώσει και να επεκτείνει την παραμονή του στον κρατικό θώκο (με τη συνεχή στήριξη μερίδας καθεστωτικών ΜΜΕ και τη βοήθεια μαφιόζικων συμφερόντων, κι ενίοτε όπου είναι δυνατό φασιστικών παρατρεχάμενων). Φαίνεται, λοιπόν, πως έχει ανοίξει ένας μεγάλος κύκλος κατασταλτικών μεθοδεύσεων και επιθέσεων σε καταλήψεις και στέκια που ως τώρα περιλαμβάνει τις εκκενώσεις των 3 καταλήψεων στέγης μεταναστ(ρι)ών-προσφύγων τον Ιούλιο του 2016, Ορφανοτροφείο, «Hurriya», Μανδαλίδειο στη Θεσσαλονίκη, την κατάληψη «Ανοιχτό 3^ο» στη Σύρο το Φεβρουάριο, την κατάληψη «Βίλα Ζωγράφου» και την κατάληψη στέγης μεταναστ(ρι)ών Δρακοπούλειο στην Αθήνα, τον Μάρτιο, επίθεση από μπάτσους και δικαστικούς στο «Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Αγρινίου» τον ίδιο μήνα, εκκένωση των καταλήψεων στέγης «Albatros», στην Άνω Πόλη τον Απρίλιο και της κατάληψης στέγης Barricada στη Λάρισα τον Μάιο. Και μόλις αυτόν το Νοέμβριο εκκένωση της κατάληψης GARE στα Εξάρχεια, η οποία επανακαταλήφθηκε. Ταυτόχρονα οι κατασταλτικές βλέψεις και απειλές χτυπούν την πόρτα από μια σειρά καταλήψεων σε όλη την Ελλάδα, όπως είναι οι: Ελεύθερος Κοινωνικός Χώρος Σχολείο, Φάμπρικα Υφανέτ, Λέλας Καραγιάννη 37, Ματρώζου 45, Τερμίτα, Rosa Nera, Ευαγγελισμός, Mundo Nuevo.

Για την κατάληψη Mundo Nuevo

Η Mundo Nuevo τελεί υπό κατάληψη από τις 23 Νοεμβρίου 2015 σε κτίριο ιδιοκτησίας του δήμου Θέρμης. ο οποίος το ενοικίαζε προηγουμένως σε ΜΚΟ ως ξενώνα οικογενειών -αιτούντων άσυλο- προσφύγων για όσο χρόνο έτρεχαν ευρωπαϊκά προγράμματα χρηματοδότησης. Όταν τα πόσα σταμάτησαν να ρέουν, οι κάτοικοι εκδιώχθηκαν (κατ' εντολή του εν λόγω δήμου) από τα ΜΑΤ και το κτίριο σφραγίστηκε. Η κατάσταση στην οποία βρισκόταν 2 χρόνια μετά το κτίριο, μαρτυρούσε τις άθλιες συνθήκες του τελευταίου χρονικού διαστήματος διαβίωσης των προσφύγων και ότι τα χρήματα για την υποτιθέμενη αναπαλαίωση που έγινε από δημοτικά κονδύλια έμπαιναν στις βαθείες τσέπες των «από πάνω». Εδώ και δυο χρόνια στο κτίριο γίνονται εργασίες αποκατάστασης με σκοπό να διαμορφώνεται συνεχώς ένας ανοικτός χώρος προάσπισης της ελευθερίας, της αλληλεγγύης, της ισότητας, της αυτοδιαχείρισης. Πέρα από τις πολιτικές συνελεύσεις που δραστηριοποιούνται λειτουργούν θεατρική, φωτογραφική ομάδα, αναγνωστήριο, δανειστική βιβλιοθήκη, βιβλιοπωλείο, καφενείο και bar καθώς βρίσκεται και η έδρα των εκδόσεων «Ναυτίλος» ενώ πραγματοποιούνται εκδηλώσεις με προβολές, βιβλιοπαρουσιάσεις, εκθέσεις φωτογραφίας και συναυλίες.

Η στοχοποίηση της κατάληψης ξεκίνησε από το καλοκαίρι του '17 με ένα άρθρο που δημοσιεύτηκε στο site voria.gr (από τον δημοσιογράφο Δ. Παπανίκο) περιέχοντας ανακρίβειες και ψευδή στοιχεία για την αξιοποίηση του κτιρίου, αναφερόμενος στους καταληψίες και στις προθέσεις του δήμου Θέρμης. Η στοχοποίηση συνεχίζεται το Νοέμβριο του '17 με το τμήμα Ασφάλειας Θεσσαλονίκης να παραδίδει κατ' οίκον κλήσεις σε όλη την Ελλάδα με τις οποίες ζητά από 16 άτομα να προσέλθουν σε προανακριτική

εξέταση ώστε να δώσουν εξηγήσεις σε σχέση με την κατάληψη του κτιρίου. Μόνος κοινός παρονομαστής; Εξακριβώσεις στοιχείων που πραγματοποιήθηκαν σε παρελθοντικό χρόνο στην ευρύτερη περιοχή του δυτικού κέντρου της πόλης. Η τελευταία κατασταλτική μέθοδος εντάσσεται στο πλαίσιο αυτών των «πρωτοποριακών», «αθόρυβων» μεθοδεύσεων που ακολουθεί το κράτος με κύριο σκοπό τον εκφοβισμό. Το κράτος επιχειρεί να καταστείλει την πολιτική δράση αλλά και τον κοινωνικό χαρα-

κτήρα της κατάληψης αυτήν τη φορά -χωρίς να προχωρά στην φυσική εκκένωση του κτηρίου- αλλά απομακρύνοντας (υπό το φόβητρο διώξεων) τόσο τα άτομα που δρουν μέσα σε αυτή όσο και όσους/ες την επισκέπτονται.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Η αλληλεγγύη είναι οι έμπρακτες και ζωτικές σχέσεις αλληλοβοήθειας που αναπτύσσουμε με τους ανθρώπους της κοινωνικής και ταξικής μας θέσης.

Είναι σχέσεις αμφίδρομες, μεταξύ υποκειμένων, πολιτικών και μη.

Η αλληλεγγύη είναι το όπλο μας απέναντι στις επιθέσεις που διεξάγει η κυριαρχία. Για μας είναι και πρέπει να είναι ένα διαρκές και συνεκτικό στοιχείο του «στρατοπέδου» μας και όχι ένα ευκαιριακό εργαλείο.

Δηλώνουμε λοιπόν πως δεν πρόκειται να αφήσουμε κανένα σύντροφο και καμία συντρόφισσα, κανένα κομμάτι της κοινωνικής και ταξικής μας μεριάς μόνο και αβοήθητο απέναντι στις επιθέσεις και τις διώξεις του κράτους και των μηχανισμών του.

Η αλληλεγγύη είναι ο σπόρος που εμείς, οι «από τα κάτω» φυτεύουμε και θα καρποφορήσει την πανανθρώπινη χειραφέτηση.

*Οι καταλήψεις είναι κέντρα αγώνα
ελευθερίας, ισότητας και αλληλεγγύης.*

πορεία αλληλεγγύης

στην κατάληψη Mundo Nuevo

πέμπτη 21/12 Καμάρα στις 18.00

**QUIETA
MOVERE**

«κβέτα μοβέρε ή αλλιώς να ταράξουμε τα ήρεμα νερά»

ανοικτή αναρχική
συνέλευση φοιτητών
φοιτητριών

Ανοικτή συνέλευση κάθε
Σάββατο 15:00
στο κτήριο της
ν.Φιλοσοφικής ΑΠΘ

Ηλεκτρονικό
ταχυδρομείο:
[quieta_movere@
espiv.net](mailto:quieta_movere@espiv.net)

Για ηλεκτρονική
πρόσβαση σε υλικό της
συνέλευσης :

[quieta-
movere.espivblogs.n
et](http://quieta-movere.espivblogs.net)